

pro možné průtahy v dalším postupu v exekučním řízení, když již první exekuční zákrok byl pro ni marný. Pokud by žalobkyně po rozsudku první stolice byla uspokojena hlavními dlužníky, byl by dovolatel chráněn dle § 35 ex. ř., jinak poskytuje mu dostatečné ochrany předpis § 1359 obč. zák.

Nelze také pominouti to, že dle nesporných okolností byl konkurs, vyhlášený na jmění Jana Z. dne 10. září 1936 pod K 24/36, zrušen dne 23. listopadu 1936, což se stalo již po podání souzené žaloby. To zrušení není však již rozhodující pro posouzení otázky předčasnosti žaloby, poněvadž podle § 1356 obč. zák. stačí k zakročení proti rukojmímu to, že na jmění hlavního dlužníka byl vyhlášen konkurs, což se v souzeném případě stalo dříve, než byla podána žaloba, o níž tu jde.

Čís. 16688.

Odpovědnost advokáta.

Advokát, který obdržel od klienta všeobecný příkaz, aby klientovu pohledávku, zajištěnou simultánním zástavním právem na dlužníkových nemovitostech, přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodané nemovitosti, musí při provedení svěřeného mu úkolu v mezích zákona uplatňovati vše, aby bylo dosaženo co možná úplného uspokojení přihlášené pohledávky. K tomu náleží též, aby uplatnil náhradní nárok podle § 222 ex. ř., žádá-li předcházející věřitel uspokojení v jiném než zákonném poměru. Neučinil-li tak, je v tom zavinění odůvodňující jeho odpovědnost, vznikla-li klientovi z toho škoda, třebas mu klient nedal zvláštní příkaz k uplatňování náhradního nároku.

(Rozh. ze dne 3. února 1938, R I 1264/37.)

Pro žalobkyninu pohledávku bylo pod C 74 vloženo na ideální polovici nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 4, 248, 268 a 292 kat. území H., připsané Stanislavu S., simultánní zástavní právo. Po zahájení exekuce vnučenou dražbou pod E 429/26 na uvedenou část nemovitostí, vedenou Josefem V. proti Stanislavu S., dala žalobkyně žalovanému advokátovi příkaz, aby přihlásil její zajištěnou pohledávku 15.000 Kč s přísl. v exekučním řízení, při čemž nežádala výslovně o hotové placení z nejvyššího podání. Přes to vyšla se svou přihlášenou pohledávkou v onom exekučním řízení na prázdno. Tvrdíc, že žalovaný zavinil formální nedostatky, pro které nedošla její pohledávka úhrady, ač došli uspokojení věřitelé následující knihovním pořadím za její pohledávkou, a že tomu nebylo možno zabrániti ani opravnými prostředky, domáhá se na žalovaném zaplacení 22.188 Kč s přísl. z důvodu náhrady škody. Soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud uložil soudu první stolice, aby po právní moci zrušujícího usnesení dále o věci jednal a znova rozhodl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu žalovaného.

D ů v o d y:

Žalobkynin nárok na náhradu škody proti jejímu bývalému právnímu zástupci je závislý na tom, zdali žalovaný — jak mu ukládají ustanovení § 1009 obč. zák. a § 9 adv. ř. — obstaral bedlivě a poctivě záležitost mu svěřenou podle svého příslibu a podle obdržené plné moci, zdali zastupoval věrně a svědomitě práva své strany a zda ve smyslu § 1299 obč. zák. vynaložil potřebnou péči a neobyčejné znalosti. Není již sporu o tom, že žalovaný v červenci 1928 dostal od žalobkyně příkaz, aby v exekučním řízení proti Stanislavu V. přihlásil žalobkyninu pohledávku pod pol. C 74 ve vložce č. 74 pozemkové knihy H. jako v hlavní vkladbě simultánně zajištěnou, při čemž věřitelka nežádala hotového zaplacení. Žalovaný skutečně přihlásil za žalobkyni při rozvrhovém roku dne 19. července 1928 její pohledávku v knihovním pořadí, neuplatňoval však náhradního nároku podle § 222 ex. ř., ačkoliv předchozí věřitel Úvěrní ústav majitelů domů v P., zaps. spol. s r. o., žádal uspokojení svých knihovních pohledávek v celé výši pouze z nejvyššího podání dosaženého za vydražené nemovitosti, přesto, že tyto pohledávky byly zajištěny ještě na jiných neprodaných nemovitostech. Mínil-li stěžovatel, že vyhověl své povinnosti již tím, že přihlásil žalobkyninu pohledávku k rozvrhu v knihovním pořadí, nelze s ním souhlasiti, neboť svědomité provedení svěřeného mu úkolu (příhlášky knihovní pohledávky k rozvrhovému řízení) vyžaduje též, aby v přihlášce, jež se v souzeném případě stala ústně, uplatňoval vše, co zabezpečí co možná úplné uspokojení přihlášené pohledávky. K tomu náleží také uplatňování náhradního nároku podle § 222 ex. ř., žádá-li předchozí věřitel uspokojení v jiném než zákonném poměru, což již z písemné přihlášky tohoto věřitele musil seznati. Žalobkyně nemusila právnímu zástupci k uplatňování náhradního nároku udělit zvláštní příkaz, neboť osoby práv neznalé obracejí se na advokáta právě proto, aby jejich práv hájil všemi prostředky zákonem dovolenými. Že by však žalobkyně byla žalovaným o možnosti uplatňování náhradního nároku řádně poučena a že by přes to byla bývala od něho upustila, není nikým tvrzeno. Neuplatňování náhradního nároku při rozvrhovém roku zakládá proto zajisté zavinění žalovaného jako právního zástupce žalobkynina.

Čís. 16689.

K účinnosti ujednání zástavního věřitele s vlastníkem zatížené nemovitosti, že se zástavní právo zapsané pro dřívější pohledávku bude vztahovati na pozdější pohledávky z úvěru, vůči bezelstným třetím osobám, zejména vůči knihovním věřitelům, se vyžaduje knihovního zápisu onoho ujednání. Nerozhoduje, že smluvci vycházeli z odchýlného právního názoru, zastávaného i právní literaturou, že uvolněná hypoteka může býti spojena s novou pohledávkou téhož zástavního věřitele bez knihovního zápisu.